

Λόγος ἐπιμνημόσυνος στὸν ἥρωα
τῆς Κύπρου ἀείμνηστον Χριστόδουχο Σῶλο.

6/12/40.

"Ἄρετή, πολυβάστακη ἀγάπη τὰνδρώπου,
οὐ μακάρι ἀκριβὸς τῆς φωτῆς,
ναί νά ὀρθῶσι γιὰ χάρι σου, πόρη, ναεῖς
εἶναι μοῖρα γυνειά, μηλετή στὴν Ἑλλάδα!" (Ἀριστοτέλης
Παιδείας ὅτι
Ἄρεσι
Φιλοσοφία)
ἔτσι κερχίσει τὸν παιᾶνα τοῦ στὴν ἀρετὴ ὁ Σλαβερίδης, Φιλοσοφίας,
πού τὸν ἔγραψε παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ
δικηλοῦ τοῦ φίλου Ἑρμεῖα. Ἀνάλογα καὶ μεῖς, σλό μνη-
μόσυνο τοῦ πιό δικηλοῦ τέκνου τῆς Κύπρου μας, μπο-
ροῦμε νά πούμε: "Νά πεδαίγη ναεῖς γιὰ τὴν ἀρετὴ,
γιὰ τὴν λιμή καὶ τῆς χευτεριά τῆς πατρίδος τοῦ" εἶναι
μοῖρα γυνειά, μηλετή στὴν Ἑλλάδα".

Πιό εὐδουχομένοι καὶ πιό λιμνημένοι, μὲ ἀπ' ὄχου τοῖς νευροῦς,
ὄσοι, διμοῖ μας ἢ ξένοι, πρόσφεραν ἢ οὐμερα, ἢ προσ-
φέρουν καὶ τῶρα τὴν πιό ἀκριβὴ δνοσία, τὸν ἐαυτό τοῦ,
ὀλομάνωμα, σὸν θωρό τῆς Ἑλλάδας.

Ἡ Ἑλλάδα εἶναι μιὰ ἰδέα παρμύσνια, ἢ πιό εὐγενεσιὰ
ἀπ' ὄχες, στὴν ἐφήμερη φωτὴ μας. Ἰδέα πού ἀγαυιάζει ὄλη
τὴν πλάση, τὴν Ἀφείδα, τὴν Ὀμορφιά, καὶ τὸ Μεγαλεῖο. Κι'
ὄταν γίνης ἄντρας καὶ ποῖου, τὴν ψυχὴ σου μέ τὰ πιό
ἱερά κὺλά νάματα καὶ δρέμης τὸ πνεῦμα σου μέ τὴν
πιό θεῖμην αἰτὴν ἀκροσία· ὄταν ναλορδῶσι νά γῆ καὶ
νά κινῆσαι μέθα στὴν ἔμνημην ἰδέα, καὶ μεδύου ἀπὸ

κα' μάγια τῆς καί ξεχαστῆς, καί ξεχάσῃ τὸν γῆϊνο
 ἑαυτοῦ σου, τί τὸ παράξενο ἄν, μέ λού ἔχουν μιὰ σάπιγγας,
 οἰχλῆ ἀπράγματος ἀγνάντια στοῦ βαρβάρου καί ἑξαγνίου τῆς
 ψυχῆ σου ἀπὸ τὸ φόβο μέ τὸ βασίλειον τῆς φωτιᾶς;
 καί ποιά μπορεί νάχῃ κί οὐδῶν πόνου, αἰ ἔχῃ τῆς
 ψυχῆ νά δέ πᾶρῃ τὸ βόλι, σὺ πού ἐξαυγώδικες καί ἔβινες
 πνεῦμα; Ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου ὄχι, δέν εἶναι ζουμβίβωδῆ
 μέ τῆς εὐτυχία καί ὁ σωματικὸς πόνος εἶν' ἀούχιστα ἔ-
 λαφρότερος ἀπὸ τὸν ψυχικὸ γιὰ τὸν ἄνθρωπο πού νοιώδει,
 γιὰ κείνου πού ἔβεισε μέσθ' οὐκ οὐκ τῆς ψυχῆ σου τῆς ἑλλάδα.
 Ἄν χρόνια ὀχλήερα, ὀχλήερα βῆ ποτὲς φορῆς, δέρνομε τὸ
 κορμί μας σκευρά σὺ δουχειά γιὰ νά δουμάσουμε τῆς
 εὐτυχία ^{καὶ} καί γιὰ μιὰ μονάχα σιχημὶ, δέν ξέρω ποιά μαζὶ
 κερῆ δά βρισκόταν εὐκαιρία ἀπὸ τὸν πόλεμο γιὰ μιὰν ἄνθρω-
 πιοτικὴν ἰδέα, τὸν πόλεμο, πού δέ μιὰ σιχημὶ καί μόνη
 μπορεί νά δέ θροιάσῃ στοῦ πιο' χαμπρό θρονί, σὺ εἰρη-
 μοσύνη καί τῆς συνείδησῃ τῶν ἀνθρώπων, καί νά δέ μπαῖσῃ
 σὺ ἀθανασία.

Ο αἰόδιμος χριστόδουλος Σῶφος, πού δέ ἴδεα σήμερα νά
 εἶχα πιο' δυνατὴ φωτὴ καί πίο' κερῆ δύναμη νά τὸν ὑμνήσω,
 δέν ἔβησε νά τὸν ξεφύξῃ μιὰ ἰέλοια εὐκαιρία.

Δεβελῆ ἀνθρωπος, σὺ σκράντα τῶν χρόνια, ἀγνός σὺ κί οὐδῶματα,
 ἄμιος καί εἰρηρικὸς ἄνθρωπος, μεγαλοῖδεαλι πολιτικὸς καί
 ἐρσοκερὸς πατριώτης, πολιτικὸς μέ τῆς ἰδέα-ἑλλάδα, ὅταν ἡ Πάριδα
 βροτοφώνησε τὸ κί οὐδῶμα τῆς ἑθνικῆς ὀλομζήρωσι τοῦ 1912-13,

$$216(24 \times 10) + 240 = 456$$

ἡ ἀξία νὰ τῆ δοῦναι καρτίς γιά πάντα. Καί τῆ δοῦμασθε κολο
 τίθει τό συμπερινοῦ μνημόσυνο. Ὁ ζωῆος δὲν ἀπόδανε, γιά τὸ "τοῦ οἱ
 εἰροὶ πεδαίοντε, ὅταν τοὺς χωμονῶνε" κι' ἐμεῖς δὲν τόνε χωμο-
 νῶσαμε.

Δανεισμοῦ πῦς ἡ ἀγνή ψυχὴ του τῆ σιχημὴν αὐτῆ δά φερου-
 ρίση χαρούμενη σλοῦ ἡπειρωτικῆ καὶ τοῦ ἀβανιμοῦ κιδέρες,
 εἰς πού οἱ νέοι μας ἀκριβὲς ἀγνήφοντα παγκοσμίως,
 ἂν ἐκεῖνος, γιά νὰ κρατήσων ἀμέραιο τόραμα του τῆ
 ἡσυχαστικῆς καὶ ἐκείνου ἐγάδας.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀθάνατε ἡρώα τῆς Κύπρου, καὶ με-
 τυχήσου ἡ δόξα.

$$\begin{array}{r}
 706 (11 \times 10 = 110) = 816 \quad | \quad 352 \\
 1120 \quad 2,31 \\
 \hline
 = 640
 \end{array}$$